A13Ce-19031231-02 Αἱ ἀκτῖνες N

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΤΕΤΑΡΤΗ 31 Δεκεμβρίου 1903 Ἀριθ. 5011

ΤΟ ΑΣΤΥ

ΗΜΕΡΙΝΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Θ. ΑΝΝΙΝΟΣ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Ἐν τῇ Δ' σελίδι ὁ στίχος . . . . λεπτὰ 25
Ἐν τῇ Γ' σελίδι ὁ στίχος . . . . » 50

Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας, διὰ διατριβὰς ὡς καὶ διὰ καταχωρήσεις Α' καὶ Β' σελίδος

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑΙ

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΑΜΑΛΙΑΣ ΑΡΙΘ. 10

(Ἐναντι τοῦ Ἀνακτορικοῦ Κλήπου)

πείας δὲν δημοσιεύουν τὰ ἐλλείμματα καὶ τὰς ἀνάγκας των, δὲν ἔπεται ὅμως ἐκ τούτου, ὅτι δὲν ἔχουν ἐπειγούσας ἀνάγκας, καὶ ὅτι δὲν θὰ ἠγνωμόνουν πάντα φιλάνθρωπον δι' ὁσηνδήποτε συνδρομήν του.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ καλῶς, ὅτι κοινωνία ἄνευ νοσοκομείων καὶ ἄνευ ἄλλων φιλανθρωπικῶν καταστημάτων δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ σήμερον καὶ δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ· διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν δυστυχῶν καὶ τῶν ἀπόρων εἶνε ἀνάλογος τῆς αὐξήσεως τῆς πολυτελείας, τῆς δαπανηρᾶς ζωῆς, τοῦ πλούτου. Διότι ἀκριβῶς, ὅπου πολὺς πλοῦτος ἐκεῖ καὶ πολλὴ πενία. Ἡ δὲ χώρα μας καὶ ἡ πρωτεύουσα αὐτῆς, μὴ ἔχουσα μεγάλα βιομηχανικὰ ἢ ἐμπορικὰ ἢ γεωργικὰ ἔργα, ὅπως παρέχῃ ἐργασίαν εἰς πολλὰς χεῖρας, στερουμένας ἐργασίας, ἔχει ἀνάγκην τῆς πραγματικῆς φιλανθρωπίας, ἔχει ἀνάγκην τοῦ δεκαλέπτου τοῦ τεχνίτου καὶ τοῦ ἑκατονταδράχμου τοῦ τραπεζίτου, οἱ ὁποῖοι ἄνευ ὑστεροβουλίας, ἀλλὰ παραδειγματικώτατα καὶ χριστιανικώτατα δύνανται νὰ γίνωσιν ἀρωγοὶ τῶν παντοειδοῦς πασχόντων.

Ρ.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΑΙ ΑΚΤΙΝΕΣ N

ΝΕΑ ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

ΟΡΑΤΑΙ ΚΑΙ ΑΟΡΑΤΟΙ ΑΚΤΙΝΕΣ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ κ. ΑΙΓΙΝΗΤΟΥ

Τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον ἐξακολουθεῖ νὰ συγκινῇ ἡ ἀνακάλυψις τῶν ἀκτίνων N, περὶ τῶν ὁποίων πρῶτον τὸ «Ἄστυ» ἔγραψε πρὶν ἢ μάλιστα φθάσωσι τὰ εἰδικὰ περιοδικά, ἢ δὲ συγκίνησις αὕτη ἠξήσεν ἰδίᾳ μετὰ τὸ ἀπροσδόκητον, ὅτι τὸ ἀνθρώπινον σῶμα ἐκπέμπει τοιαύτας.

Πλεῖστας νέας σπουδαίας ἐρεύνας ἐπὶ τῶν ἀκτίνων τούτων περιέχουσι τὰ χθὲς κομισθέντα ἐπιστημονικὰ περιοδικά.

Ἐπιθυμοῦντες ὅπως ξώσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας εἰκόνα πλήρη καὶ αὐθεντικὴν τῆς σπουδαίας ταύτης ἀνακαλύψεως, μετέβημεν παρὰ τῷ διαπρεπεῖ φυσικῷ μας κ. Αἰγινήτῃ, ὁ ὁποῖος εὐχαρίστως ἐδέχθη νὰ μᾶς ἀναπτύξῃ λεπτομερῶς τὸ ζήτημα τοῦτο.

Παραθέτομεν ὅσον τὸ δυνατὸν ἀκριβῆ εἰκόνα τῆς τόσον ἐπιστημονικῆς ὅσον καὶ ὡραίας διαλέξεως ἡμῶν μετὰ τοῦ κ. Αἰγινήτου.

— Τίνα σημασίαν ἔχουσι, κ. Αἰγινήτη, αἱ ἀκτῖνες αὗται ὑπὸ φυσικὴν ἔποψιν;

— Πρὸ πολλοῦ, μᾶς ἀπήντησεν ὁ κ. Αἰγινήτης, ζητεῖται ὑπὸ τῶν φυσικῶν μακρὰ σειρὰ ἀγνώστων ἀκτίνων, τῶν ὁποίων τὴν ὕπαρξιν ἐμάντευε μὲν ἡ Ἐπιστήμη, δὲν εἶχεν ὅμως ἀκόμη κατορθώσει ὅπως καταστήσῃ ταύτας καταφανεῖς. Ὡς γνωρίζετε, τὸ ἡλιακὸν φῶς ἀναλύεται διὰ διαφόρων μέσων εἰς ἑπτὰ χρώματα, ἐκ τῶν ὁποίων ἀποτελεῖται καὶ τὸ οὐράνιον τόξον. Ἡ σειρὰ τῶν χρωμάτων τούτων, τῆς ὁποίας τὸ σύνολον καλεῖται φάσμα, ἀρχίζει ἀπὸ τὸ ἐρυθρὸν καὶ τελειώνει εἰς τὸ ἰῶδες.

Ἀλλὰ τὸ ἐρυθρὸν εἶνε πράγματι ἡ ἀρχὴ τῶν ἀκτίνων τούτων, καὶ τὸ ἰῶδες τὸ τέλος αὐτῶν, ὡς μᾶς ὑποδεικνύει ὁ ὀφθαλμός μας; δὲν ὑπάρχουσιν ἀρά γε ἄλλαι ἀκτῖνες πέραν τοῦ ἰώδους;

Ὁ ὀφθαλμός μας τοὐλάχιστον δὲν διακρίνει τὴν ὑπαρξιν τοιούτων ἀκτίνων. Τοῦτο ὅμως εἶνε ἀπατη, ὡς ἀπέδειξεν ἡ Ἐπιστήμη. Τὸ φάσμα δὲν τελειώνει εἰς τὰς ἰώδεις ἀκτῖνας, μήτε ἀρχίζει πράγματι ἀπὸ τὰς ἐρυθράς. Μετὰ τὰς ἰώδεις ὑπάρχουσι καὶ ἄλλαι ἀκτῖνες, ὡς ὑπάρχουσι καὶ πρὸ τῶν ἐρυθρῶν. Τὰς ἀκτῖνας ταύτας, τὰς ὁποίας δὲν δύναται νὰ διακρίνῃ ὁ ἄνθρωπος διὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ, κατώρθωσεν ἡ Ἐπιστήμη ν' ἀνακαλύψῃ δι' ἄλλων μέσων. Οὕτω μετὰ τὰς ἰώδεις ἀκτῖνας ἔχομεν τὰς λεγομένας ὑπεριώδεις, αἱ ὁποῖαι ἔχουσι τὴν ἰδιότητα νὰ ἐπιδρῶσι χημικῶς ἐπὶ διαφόρων οὐσιῶν. Αἱ ἀκτῖνες αὗται ἀνεκαλύφθησαν τῇ βοηθείᾳ τῆς φωτογραφίας. Αἱ φωτογραφικαὶ πλάκες, αἱ ὁποῖαι εἶνε, οὕτως εἰπεῖν, ὁ ὀφθαλμός, τὸν ὁποῖον ἡ Ἐπιστήμη ἐδημιούργησε διὰ τὰς διαφόρους αὐτῆς ἀνάγκας καὶ τῶν ὁποίων πολλαὶ ἰδιότητες εἶνε ἀγνωστεραι κατὰ πολὺ τῶν τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀνθρώπου, προσβάλλονται ζωηρότατα ὑπὸ τῶν ἀκτίνων τούτων. Αἱ ἀκτῖνες τοῦ Ραϊντγεν, ὡς καὶ ἄλλαι τινές, ἔρχονται μετὰ τὰς ὑπεριώδεις ἀκτῖνας.

Ἐπίσης πρὸ τῶν ἐρυθρῶν ὑπάρχουσιν αἱ λεγόμεναι θερμαντικαὶ ἀκτῖνες, τὰς ὁποίας δὲν βλέπομεν μέν, τὰς αἰσθανόμεθα ὅμως πολυτρόπως. Ὁ ἥλιος π. χ. ἐκπέμπει τοιαύτας ἀκτῖνας ἡ θερμότης, ἡ ὁποία γίνεται αἰσθητὴ εἰς πάντα. Δὲν εἶνε ὅμως ὁραταὶ αἱ ἀκτῖνες αὗται, ἐπειδὴ ὁ ὀφθαλμός μας δὲν εἶνε κατάλληλος πρὸς τοῦτο.

Ὅπως εἰς τὸ φῶς, οὕτω καὶ εἰς τὸν ἦχον. Ὁ ἄνθρωπος δύναται ν' ἀκούῃ ὡρισμένους ἤχους. Ὑπάρχουσιν ὅμως, ἐκτὸς τῶν ἀκουστῶν ἤχων, καὶ ἄλλοι, τοὺς ὁποίους δὲν δυνάμεθα ν' ἀκούσωμεν καὶ δὲν τοὺς αἰσθανόμεθα, ὅταν παράγωνται. Κάτωθεν ἑνὸς βαρυτάτου ἤχου καὶ ὑπέρ ἑνὸς ὀξυτάτου ὑπάρχουσιν ἄλλοι, διὰ τοὺς ὁποίους τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε τὸ αὐτό, ὡς ἐὰν ὁ ἄνθρωπος ἐστερεῖτο τοῦ ἀκουστικοῦ αὐτοῦ ὀργάνου τοῦ ὠτός.

Πρὸ τῶν ἐρυθρῶν καὶ θερμαντικῶν ἀκτίνων εὑρίσκονται ἐπίσης αἱ ἠλεκτρικαὶ ἀκτῖνες, αἱ ὁποῖαι ἀνεκαλύφθησαν ὑπὸ τοῦ διασήμου φυσικοῦ Χέρτζ. Ἐπὶ τῆς ἀνακαλύψεως τῶν ἀκτίνων τούτων στηρίζεται ὁ ἄνευ σύρματος τηλέγραφος. Εἶνε δὲ καὶ αἱ ἀκτῖνες αὗται ἀόρατοι διὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ μας, ὡς αἱ θερμαντικαὶ καὶ αἱ τοῦ Ραϊντγεν.

Αἱ ἀκτῖνες N

— Τίνι τρόπῳ, κ. Αἰγινήτη, ἡ Ἐπιστήμη ἐμάντευσεν τὴν ὑπαρξιν καὶ ἄλλων ἀκτίνων;

— Ἐν τῶν κυρίων χαρακτηριστικῶν ἐν γένει τῶν ἀκτίνων εἶνε τὸ μῆκος τοῦ κύματος αὐτῶν. Ἀκτῖνες τινὲς ἔχουν μέγα μῆκος κύματος, ἄλλαι δὲ μικρόν. Οὕτω τὸ μῆκος κύματος τῶν ἐρυθρῶν ἀκτίνων εἶνε μεγαλίτερον τοῦ τῶν ἰωδῶν, τῶν ὁποίων τὸ μῆκος κύματος εἶνε πάλιν μεγαλέλτερον τοῦ τῶν ὑπεριωδῶν ἀκτίνων.

Αἱ ἠλεκτρικαὶ ἀκτῖνες ἔχουν μέγα μῆκος κύματος καὶ εὑρίσκονται πρὸ τῶν θερμαντικῶν ἀκτίνων. Μεταξὺ ὅμως τῶν θερμαντικῶν ἀκτίνων καὶ τῶν ἠλεκτρικῶν ὑπάρχει κενόν. Δὲν γνωρίζομεν δηλαδὴ τὰς ἀκτῖνας αἱ ὁποῖαι ἔχουν τὰ μῆκη κύματος τὰ περιλαμβανόμενα μεταξὺ τοῦ τῶν θερμαντικῶν καὶ τοῦ τῶν ἠλεκτρικῶν. Αὐτὰς τὰς ἀκτῖνας ἐκτὸς ἄλλων ζητεῖ ἡ Ἐπιστήμη νὰ εὕρῃ.

Ὁ κ. Βλονδλὼ ὅλως ἐσχάτως, ἀνεκάλυψε τοιαύτας ἀκτῖνας, τὰς ὁποίας ὠνόμασεν ἀκτῖνας N καὶ αἱ ὁποῖαι κεῖνται ἐντὸς τοῦ ἀγνώστου τούτου διαστήματος μετὰ τὰς ἠλεκτρικὰς ἀκτῖνας.

Ὡς γνωρίζετε, αἱ ἀκτῖνες N ἀνεκαλύφθησαν τὸ πρῶτον εἰς σωλῆνας τινάς, ἐκπέμπονται ὑπὸ τοῦ κοινοῦ φωτὸς Ἄουερ, τοῦ ἡλίου κ.λ.π. καὶ ἔχουσι τὴν ἰδιότητα νὰ διαπερῶσιν, ὡς αἱ ἀκτῖνες τοῦ Ραϊντγεν, διάφορα ἀδιαφανῆ σώματα ὡς τὸ ξύλον, μέταλλά τινα, τὸν χάρτην κ.λ.π. Δὲν δύνανται ὅμως νὰ διεῖλθωσι δι' ἐλαχίστου πάχους ὕδατος. Αἱ ἀκτῖνες αὗται εἶνε ἐπίσης ἀόρατοι ὡς αἱ ἠλεκτρικαί, αἱ ὑπεριώδεις, αἱ τοῦ Ραϊντγκεν κ.λπ. ἀνεκαλύφθησαν δὲ διὰ τῆς ἰδιότητος, τὴν ὁποίαν ἔχουσι νὰ ἐπιδρῶσιν ἐπὶ διαφόρων φαινομένων, ὡς τῶν ἠλεκτρικῶν σπινθήρων καὶ τοῦ φωσφορισμοῦ διαφόρων οὐσιῶν. Ἡ ἔντασις τοῦ φωσφορισμοῦ τῶν οὐσιῶν τούτων αὐξάνει ὅταν ἐκτεθῶσιν εἰς τὰς ἀκτῖνας N.

Ἀπεδείχθη ἐπίσης, ὅτι ἐν γένει αἱ ἀκτῖνες N ἐκπέμπονται ὑπὸ διαφόρων σωμάτων ὅταν ταῦτα πιεσθῶσι μηχανικῶς· ὡσαύτως φύλλον ἀργύρου καὶ ἄλλων μετάλλων θερμανθὲν καταλλήλως ἐκπέμπει τοιαύτας ἀκτῖνας.

Τοιαῦται εἶνε αἱ ἀκτῖνες, αἱ ὁποῖαι ἐκπέμπονται καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, ὡς ἀπέδειξεν ὁ Σαρπαντιὲ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν.

Τὸ ἀνθρώπινον σῶμα καὶ αἱ ἀκτῖνες N

— Ὅλα τὰ μέρη τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος ἐκπέμπουν τοιαύτας ἀκτῖνας κ. Αἰγινήτη;

— Κατὰ τὰς ἐρεύνας τοῦ Σαρπαντιέ, αἱ ἀκτῖνες N ἐκπέμπονται ὑπὸ ὡρισμένων μερῶν τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Οὕτω οἱ μῦς καὶ τὰ νεῦρα ἐκπέμπουσι τοιαύτας ἀκτῖνας.

Ὁ Σαρπαντιὲ ἐξήτασε τὴν ἀκτινοβολίαν ταύτην τοῦ ὀργανισμοῦ μας τῇ βοηθείᾳ φωσφοριζουσῶν οὐσιῶν. Ὅταν πλησιάσωμεν τοιαύτην οὐσίαν πρὸς τινα μῦν, ἡ ἔντασις τοῦ φωσφορισμοῦ αὐτῆς αὐξάνει ἕνεκα τῆς παρουσίας τῶν ἀκτίνων N, αἱ ὁποῖαι ἐκπέμπονται ἐκεῖθεν.

Πλησίον τῶν νεύρων ἢ τῶν νευρικῶν κέντρων παρατηρεῖται τὸ αὐτό. Οὕτω δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν τὴν παρουσίαν ἐπιπολαίου τινὸς νεύρου καὶ νὰ παρακολουθήσωμεν αὐτό. Ἡ ἐκπομπὴ τῶν ἀκτίνων τούτων εἶνε τόσον ἰσχυροτέρα, ὅσον ἰσχυροτέρα εἶνε ἡ λειτουργία τοῦ μυὸς ἢ τοῦ νεύρου.

Νέα σπουδαῖα ἀποτελέσματα

Ὁ Σαρπαντιὲ ἐξακολουθεῖ ἤδη τὰς ὡραίας ἐρεύνας του ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου καὶ ἀνεκοίνωσεν, ὡς εἶδον χθές, νέα ἐπίσης σπουδαῖα ἀποτελέσματα.

Οὕτω παρετήρησεν, ὅτι τὸ σπουδαιότερον μέρος ἐκπομπῆς τῶν ἀκτίνων N εἶνε τὸ νευρικὸν σύστημα καὶ ἰδίᾳ τὰ νευρικὰ κέντρα.

Ἡ ἔντασις τοῦ φωσφορισμοῦ τῆς οὐσίας αὐξάνει ἐὰν μεταφέρωμεν αὐτὴν καθ' ὅλον τὸ μῆκος τοῦ νωτιαίου μυελοῦ. Ἔμπροσθεν τῶν τραχηλικῶν καὶ σφρακῶν διογκώσεων ἡ αὔξησις τῆς ἐντάσεως ταῦ φωσφορισμοῦ εἶνε πολὺ μεγαλειτέρα καὶ πλέον ἐκτεταμένη. Ἐὰν ὁ ἄνθρωπος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου πειραματιζόμεθα συστέλῃ τοὺς βραχίονάς του, ὁ φωσφορισμὸς αὐξάνει πλησίον τῆς τραχηλικῆς διογκώσεως. Ἐπίσης αὐξάνει ἐφ' ὅσον, ἀνεργόμενοι τὸν νωτιαῖον μυελὸν, πλησιάζομεν πρὸς τὸν ἐγκέφαλον. Ἐὰν συσταλῇ μόνον ὁ εἰς τὸν βραχιόνων, τότε ἐν ἀρχῇ ὁ φωσφορισμὸς εἶνε ἰσχυρότερος πρὸς τὸ τραχηλικὸν τμῆμα τῆς αὐτῆς πλευρᾶς, κατόπιν πρὸς τὰ ἄνω καὶ τέλος πρὸς τὸ ἀντίθετον μέρος, π.χ. τὸ ἀριστερὸν, ἐὰν ὁ συσταλεὶς βραχίων εἶνε ὁ δεξιός. Τὸ μέρος ἀκριβῶς, εἰς τὸ ὁποῖον καταλήγει, κεῖται ἐν γένει κατωθεν τοῦ προμήκους μυελοῦ καὶ μεταβάλλεται κατὰ τὰ ἄτομα.

Ὁ Σαρπαντιὲ προέβη καὶ εἰς τινα πειράματα ἐπὶ τῆς τοπογραφίας ἐπιπολαίων τινῶν νευρικῶν κέντρων. Αἱ ζῶναι αἱ λεγόμεναι ψυχεγερτικαὶ τοῦ ἐγκεφαλικοῦ φλοιοῦ πρέπει νὰ γίνωνται αἰσθηταὶ διὰ ἐκπομπῆς ἀκτίνων N κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς εἰδικῆς λειτουργίας των. Τοῦτο παρετήρησε πράγματι ὁ Σαρπαντιὲ διά τινας ἐξ αὐτῶν, ὡς π. χ. διὰ τὴν ζώνην τὴν καλουμένην κέντρον τοῦ Βροκᾶ ἢ κέντρον τοῦ ἐνάρθρου λόγου. Ὅταν ὁ ἄνθρωπος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου πειραματιζόμεθα ὁμιλεῖ εἴτε ὑψηλοφώνως εἴτε χαμηλοφώνως ἡ λάμψις τῆς φωσφοριζούσης οὐσίας αὐξάνει πρὸς τὰ ἀριστερὰ καὶ πλησίον τοῦ κέντρου τούτου. Τὸ μέγιστον τῆς λάμψεως συμπίπτει περίπου μὲ τὸ ὁριακὸν σημεῖον τὸ γνωστὸν εἰς τὰς κλινικάς.

Σημειωτέον δὲ, ὅτι οὐδὲν τοιοῦτον φαινόμενον παρατηρεῖται πρὸς τὸ δεξιὸν μέρος.

Αἱ σκέψεις καὶ ἡ ἐκπομπὴ τῶν ἀκτίνων N

Ὁ Σαρπαντιὲ λέγει, ὅτι ἐκ πολλῶν αἰτίων πιστεύει, ὅτι αἱ σκέψεις, ἡ προσοχὴ καὶ ἡ διανοητικὴ προσπάθεια προκαλοῦσι τὴν ἐκπομπὴν ἀκτίνων, αἱ ὁποῖαι ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τοῦ φωσφορισμοῦ.

Ἡ λειτουργία ἄλλων ζωικῶν κινητηρίων (γραφὴ, κίνησις τῶν ἀνωτέρων μελῶν κλπ.) καθορίζεται ὑπὸ μεγίστων ὄχι τόσον καλῶς ὡρισμένων.

Ἐν γένει πᾶν λειτουργοῦν νευρικὸν κέντρον ἐκπέμπει νέας ἀκτῖνας N καὶ αὐξάνει τὴν ἔντασιν τοῦ φωσφορισμοῦ τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐνεργείας του.

Ἐπειδὴ τὰ στερεὰ σώματα πιεζόμενα ἐκπέμπουσι ἀκτῖνας N, ὁ Σαρπαντιὲ ἐζήτησε νὰ ἴδῃ ἐὰν οἱ τένοντες ἐκπέμπουσι τοιούτας κατὰ τὴν μυϊκὴν συστολήν, ἀλλὰ δὲν εὗρε τίποτε τοιοῦτον.

Ἡ συμπίεσις ἔστω καὶ ἑλαφρὰ νεύρου τινὸς αὐξάνει τὴν ἐκπομπὴν τῶν ἀκτίνων N, εἴτε ἀνωθεν, εἴτε κάτωθεν τοῦ πιεσθέντος σημείου. Ἐὰν ἡ συμπίεσις ἐξακολουθήσῃ ἐπί τινα χρόνον, ἡ νευρικὴ αὕτη ἀκτινοβολία ἐλαττοῦται ὀλίγον κατ' ὀλίγον καὶ ἐπὶ τέλους ἐκλείπει.

Αἱ ἔρευναι αὗται ἐπεξετάθησαν καὶ ἐπὶ ζώων τινῶν, ὡς τοῦ λαγωοῦ τοῦ βατράχου κλπ. καὶ ἀπεδείχθη ὅτι καὶ ταῦτα ἀκτινοβολοῦσιν ὁμοίως.

ΤΟ ΑΣΤΥ

πιλλικῶν ἀναχθεῖσα εἰς τὸ πέλαγος ἀνετράπη ἐκ βιαίου ἀνέμου. Ἐντὸς τῆς λέμβου εὑρίσκοντο 15 ἐν ὅλῳ καθ' ὅ, τι εἶπον εὑρέθησαν εἰς τὴν θάλασσαν μετὰ τὴν ἀνατροπὴν, τέσσαρες δὲ ἐξ αὐτῶν ἐπνίγησαν. Ἐκ τοῦ δυστυχήματος τούτου μεγάλη θλῖψις κατέλαβε τοὺς λοιποὺς ναύτας, ὡς καὶ τὰ πληρώματα τῶν ἐν Πειραιεῖ ὁρμούντων ρωσσικῶν εἰς τὰ ὁποῖα ἐγένετο γνωστόν.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
ΕΙ ΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Παράτασις ὑποβολῆς δηλώσεων

Τὰ γραφεῖα τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Συνεδρίου εἶχον λάβει μέχρι τῆς χθὲς 350 δηλώσεις συμμετοχῆς καὶ 32 ὑπομνήματα καὶ ἀνακοινώσεις. Ἡ προθεσμία τῆς ὑποβολῆς, ὡς γνωστὸν, λήγει σήμερον τὴν ἑσπέραν. Ἀλλὰ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἐσύστησε τὴν ἐπὶ ἕνα μῆνα παράτασιν τῆς προθεσμίας, ἵνα ἀκολουθοῦν ἡ προσέλευσις καὶ ἄλλων ἀκόμη [illegible] κλάδου. Ἡ Ἐπι-

Μιλίσσας ἐτραυμάτισε τὸν Β. Καρναβίζζαν κατόπιν ἔριδος.

Η ΑΥΡΙΑΝΗ ΤΕΛΕΤΗ
ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ

Τὸ πρόγραμμα

Ἄδριον κατὰ τὰ εἰωθότα θὰ γίνῃ ἐπίσημος τελετὴ ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς πρώτης τοῦ ἔτους. Κατὰ τὸ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἐκδοθὲν πρόγραμμα τῆς τελετῆς, εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν θὰ ψαλῇ δοξολογία τὴν 10ην π. μ. εἰς τὴν ὁποίαν θὰ παραστῇ ὁλόκληρος ἡ Β. Οἰκογένεια, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, οἱ ἐν Ἀθήναις βουλευταὶ, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ξένων Κρατῶν καὶ πᾶσαι αἱ στρατιωτικαὶ καὶ πολιτικαὶ Ἀρχαὶ τῆς πόλεως.

Ἡ στρατιωτικὴ παράταξις

Σήμερον τὸ Φρουραρχεῖον θὰ ἐκδώσῃ ἡμερησίαν διαταγὴν, καθ' ἣν θὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν τελετὴν πάντα τὰ ἐν Ἀθήναις ἐδρεύοντα στρατιωτικὰ σώματα. Οἱ ἀξιωματικοὶ θὰ παραστῶσι πάντες εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν ἐν στολῇ καὶ θὰ ταχθῶσιν ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ.

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἡ κατάστασις τοῦ Βρεφοκομείου Αἱ εἰσπράξεις τοῦ Δημοτ.—Φόρου.—Αὔξησις τῶν ἐσόδων κατὰ 68 χιλ. δραχ.

(Συνεδρίασις τῆς 30 Δεκεμβρίου).

Ἄμα τῇ ἐνάρξει τῆς συνεδριάσεως ἀνεγνώσθησαν καὶ ἐπεκυρώθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

Ὁ κ. **Χριστοφῆς** παρακαλεῖ τὸν κ. Δήμαρχον, ὅπως γνωρίσῃ εἰς τὸ Συμβούλιον ποία ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ Βρεφοκομείου.

Ὁ Δήμαρχος κ. **Μερκούρης** λέγει, ὅτι ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ Βρεφοκομείου εἶνε οἰκτρὰ, γνωστὴ δὲ καὶ εἰς πάντας· ἐφέσον δὲ ἡ Κυβέρνησις καὶ ὁ Δῆμος Πειραιῶς δὲν ἔρχονται ἀρωγοὶ εἰς τὸ πανελλήνιον αὐτὸ Βρεφοκομεῖον, ἡ κατάστασις αὐτοῦ θὰ βαίνῃ χειροτερεύουσα· ὁ σπουδαιότερος λόγος τῆς οἰκονομικῆς αὐτῆς καταστάσεως εἶνε ἡ τεραστία αὔξησις τῶν εἰσαχθέντων ἐνθέτων καὶ ἡ ἐλάττωσις τῆς θνησιμότητος τῶν ἐν αὐτῷ διατρεφομένων βρεφῶν.

Ὁ κ. **Ζέννης** ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ παρακαλεῖ τὸ Συμβούλιον ὅπως ὁρισθῇ εἰδικὴ συνεδρίασις καθ' ἣν νὰ συζητηθῶσιν οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων πρὸ τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Δήμου ἵνα ἐν ἀναγκῇ αὐξηθῶσι τὰ ἐκ μέρους τοῦ Δήμου ἐπιδόματα πρὸς τὰ τοιαῦτα Καταστήματα.

Ὁ κ. **Δήμαρχος** παρατηρεῖ ὅτι εἶνε ἀδύνατον ἡ αὔξησις τοῦ ἐκ μέρους τοῦ Δήμου ἐπιδόματος καὶ λόγῳ τῆς οἰκονομικῆς αὐτοῦ καταστάσεως ἰδίως ὅμως διὰ τὸ ἀνωφελὲς τῆς τοιαύτης αὐξήσεως, ἐφέσον δὲν τίθεται φραγμὸς εἰς τοιαύτην κατάστασιν.

Τὸ Συμβούλιον ὁρίζει εἰδικὴν συνεδρίασιν μετὰ τὰς ἑορτὰς, καθ' ἣν θὰ συζητηθῇ τὸ ζήτημα τοῦτο. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ λέγει ὁ ὁ κ. Δήμαρχος, σπεύδω νὰ σᾶς γνωρίσω ὅτι ἐν τῶν μελῶν τοῦ ἀδελφάτου τοῦ Βρεφοκομείου ὁ κ. Παπαβασιλείου, μοὶ ὑπέβαλεν τὴν ἐκ τῆς θέσεώς του παραίτησιν, διὰ λόγους ἀτομικοὺς· νομίζω ὅτι ἡ παραίτησις αὕτη δὲν πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὴ διότι ὁ κ. Παπαβασιλείου ἐν τῇ θέσει ταύτῃ διέπρεψε, πολλὰς προσενεγκὼν ὑπηρεσίας ὑπὲρ τοῦ Βρεφοκομείου.

Τὸ Συμβούλιον ὁμοφώνως ἀποδέχεται τὴν πρότασιν τοῦ κ. Δημάρχου καὶ ἀπορρίπτει τὴν παραίτησιν τοῦ κ. Παπαβασιλείου, ἐν παρακαλεῖ ὅπως ἐξακολουθήσῃ προσφέρων τὰς ὑπηρεσίας του.

Ὁ κ. **Πρόεδρος** ἀνακοινοῖ εἰς τὸ Συμβούλιον ἔγγραφον τοῦ κ. Δημάρχου, δι' οὗ γίνεται γνωστὸν, ὅτι ἐματαιώθη ἡ δημοπρασία διὰ τὴν ἐνοικίασιν τοῦ δημοτικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ὠνίων καὶ ἐμπορευμάτων διὰ τὸ ἔτος 1904, προτείνεται δὲ διὰ τοῦ ἐγγράφου τοῦ κ. Δημάρχου ἡ ἐξακολούθησις τῆς εἰσπράξεως τοῦ δημοτικοῦ φόρου διὰ δημοτικῶν ὑπαλλήλων.

Ὁ κ. **Δήμαρχος** λέγει, ὅτι τὰ μέχρι τοῦδε ἀποτελέσματα ἐκ τῆς εἰσπράξεως τοῦ δημοτικοῦ φόρου εἶσι πολὺ εὐχάριστα καὶ ἱκανοποιητικὰ διὰ τὸν Δῆμον, διότι κατὰ τὸ λῆγον ἔτος εἰσεπράχθησαν ἐν ὅλῳ 2,025,000 δραχ. ἤτοι **ἐπὶ πλέον τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ 68 χιλ. δρ. ὑπερέβη δὲ καὶ τὸ ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ ἀναγεγραμμένον κονδύλιον κατὰ 25 χιλ. δραχ.** Τὸ εὐχάριστον τοῦτο ἀποτέλεσμα ὀφείλεται κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν τιμιότητα καὶ τὴν δραστηριότητα τῶν ἐντεταλμένων τὴν τοιαύτην εἴσπραξιν δημοτικῶν ὑπαλλήλων.

Τὸ Συμβούλιον συγχαίρει τὸν κ. Δήμαρχον διὰ τὰ εὐχάριστα αὐτὰ ἀποτελέσματα καὶ ἐγκρίνει ὅπως ἐξακολουθήσῃ ὁ Δῆμος εἰσπράττων τὸν φόρον διὰ δημοτικῶν ὑπαλλήλων.

Ὁ κ **Παπαγεωργίου** προτείνει ὅπως ὁ δημοτικὸς φόρος ἀπὸ 2 1/2 ο/ο αὐξηθῇ εἰς 3 ο/ο λόγῳ τῆς μεγάλης ἐπαυξήσεως τῶν ἐξόδων τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, διὰ τὴν ὁποίαν ὁ Δῆμος δαπανᾷ 500 καὶ πλέον χιλιάδας δραχμῶν, αὐτὸς δὲ ἄλλως τε ὁ Νόμος τῆς δημοτ. ἐκπαιδεύσεως παρέχει τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς τὸν Δῆμον.

Τὸ Συμβούλιον ἀναβάλλει τὴν συζήτησιν δι' ἑπομένην συνεδρίασιν.

Ἐγκρίνονται ἀκολούθως τὰ πρακτικὰ τῆς ἐνεργηθείσης δημοπρασίας διὰ τὴν διετῆ ἐνοικίασιν τῆς Λαχαναγορᾶς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Στ. Ρεμούνδου ἀντὶ 32,050 ἐτησίως.

Ἐπίσης ἐγκρίνονται τὰ πρακτικὰ διὰ τὴν διετῆ ἐνοικίασιν τοῦ δημοτ. φόρου ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων ναυπῶν ἰχθύων καὶ ὀστράκων ἐπ' ὀνόματι τοῦ κ. Παπαηλιοῦ ἀντὶ δρ. 26 χιλ. ἐτησίως.

Μετὰ τὴν συζήτησιν καὶ ἄλλων τινῶν ὑποθέσεων τὸ Συμβούλιον ἀντικαθιστᾷ τὸν ἐκκλησιαστικὸν Σύμβουλον τῆς Μητροπόλεως κ. Γ. Διάμεσην διὰ τοῦ κ. Γ. Ἀγγελοπούλου.

Λύεται ἡ συνεδρίασις περὶ ὥραν 8 μ.μ.

Η ΕΚΘΕΣΙΣ
ΤΟΥ ΣΙΛΒΕΣΤΡΕΛΛΙ

Παραστάσεις τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Ἰταλίαν

Χθὲς μόλις διεδιδάσθησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν λεπτομέρειαι τοῦ σκανδαλώδους προλόγου τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἐνταῦθα Πρέσβεως τῆς Ἰταλίας Ἱππότου Σιλβεστρέλλι περὶ τῆς Ἑλλάδος παρὰ τοῦ ἐν Ρώμῃ ἡμετέρου ἐπιτεταγμένου, ἀμέσως ἀνελθὼν εἰς τὰ Ἀνάκτορα ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ρωμάνος ἐγένετο δεκτὸς εἰς ἀκρόασιν παρὰ τῷ Βασιλεῖ καὶ ἀνεκοίνωσεν εἰς Αὐτὸν τὰς ληφθείσας πληροφορίας, αἵτινες βεβαιοῦν τὰς διὰ τῶν ἐφημερίδων χθὲς κοινοποιηθείσας.

Κατόπιν ὁ Ὑπουργὸς κ. Ρωμάνος συνεσκέφθη μετὰ τοῦ Βασιλέως περὶ τῶν ληφθησομένων μέτρων ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο, εἶνε ὅμως ἄγνωστον τί ἀπεφασίσθη, καθόσον ἐτηρήθη ἀπόλυτος ἐχεμύθεια.

Ἐγνώσθη μόνον, ὅτι ὁ κ. Ρωμάνος κατελθὼν τῶν ἀνακτόρων μετέβη κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἀπέστειλε μακρότατον τηλεγράφημα εἰς τὸν ἐν Ρώμῃ ἐπιτεταγμένον κ. Μυτσόπουλον διὰ τοῦ ὁποίου ἔδιδεν αὐτῷ τὰς καταλλήλους ὁδηγίας.

Ἐξωδίκως ἐγνώσθη ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἠρκέσθη μόνον εἰς τὰς διαμαρτυρίας εἰς τὰς ὁποίας προέβη πρὸς τὴν Ἰταλικὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν πρᾶξιν τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτῆς υἱοθετηθεῖσαν δυστυχῶς καὶ παρ' αὐτῆς ὡς ἐπισημοποιήσεις τῆς περιφήμου ἐκθέσεως ἐν τῷ ἐπισήμῳ βελτίῳ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἰταλίας, ἀλλ' ἐζήτησε καὶ τὴν ἀνάκλησιν τοῦ Πρεσβευτοῦ Σιλβεστρέλλι. Ἐλπίζεται ὅτι ἂν ἡ περὶ ἀνακλήσεως τοῦ Σιλβεστρέλλι ἀπαίτησις τῆς Κυβερνήσεως βεβαιωθῇ ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις δὲν θὰ ἀρνηθῇ τοῦτο.

τρίου Α., Καραβίας Ἱππολ., Καραταβγλης Θ., Κουσκουρῆς Ι., Ἀναστασόπουλος Γ. Μ., Καλλιοντζῆς Β., Καΐρης Μ., Κορομηλᾶς Π. Γ., Ζωγραφίδης Ι.

ΑΠΟ ΧΘΕΣ ΕΩΣ ΣΗΜΕΡΟΝ
ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΑΘΗΝΑΙΟΥ

ΔΙΑΘΗΚΗ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Ὅπως ὅλος ὁ βίος τοῦ Μαντινείας Θεοκλήτου Βίμπου διήλθεν ἐν πρᾳότητι καὶ ἀγαθοποιΐᾳ, ἐν ἁπλότητι καὶ εἰρηνοποιήσει, καὶ τὸ τέλος τοῦ ἀγαθοῦ Ποιμένάρχου ἦτο χριστιανικὸν, ἀνεγίωστον, ἀλτρουιστικόν. Ἠνθυμούμεθα τὸν ἁπλοῦν Βίμπον ἐμιλοῦντα πρὸς τὰ πλήθη μὲ τὴν φυσικὴν καὶ ἀνεπιτήδευτον γλῶσσαν, χωρὶς ἐξάρσεις καὶ σχήματα καὶ ἀναπάλαεις φωνῆς καὶ ἀνατάσεις χειρῶν καὶ τραγικὰς ἐπικλήσεις. Ἀληθῆς ἀπόστολος καὶ μιμητὴς τοῦ Ναζωραίου, δὲν προσεπάθει νὰ καταπλήξῃ τοὺς ἀκροατάς του μὲ στόμφον καὶ ρητορικὰ ἐπιφωνήματα, ἀλλὰ μὲ τὸν ἰδιάζοντα ἐκεῖνον τόνον τῆς ψυχικῆς, τῆς εἰρηνικῆς ἠρεμίας, τῆς ἐνδεικνυούσης λευτὴν ἄκακον, ἄνευ παῦσιν, γλυκὺν, εἰρηνοποιὸν, φιλάνθρωπον, φιλόθρησκον.

Τοιοῦτος διδάσκων ἐν ζωῇ, τοιαῦτα ἐκλησροδότησε θνήσκων. Ἡ διαθήκη του, δι' ἧς ἀφίνει ὅλην τὴν περιουσίαν του ὑπὲρ ταμείου ἢ σχολῆς ἵνα μορφώνωνται ἱερεῖς, ἐνδεικνύει ὅτι ὅ,τι ἐδίδασκε καὶ πεποιθότως ἐφρόνει ὁ Βίμπος, δι' ὃ καὶ ἐξεδήλωσε τοῦτο μετὰ θάνατον.

Εἴθε τοῦ Βίμπου ὑπόδειγμα νὰ γίνουν πάντες οἱ ἱεράρχαι τοῦ Βασιλείου, ὅπως ὑψωθῇ ὁλίγον ὁ πεπτωκὼς εἰς τὴν συνείδησιν τῆς κοινῆς γνώμης κλῆρός μας ἕνεκα τῶν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν εἰς ἃς παραδέρεται.

Ο ΜΑΙΤΕΡΛΙΓΚ

Οἱ Ἀθηναῖοι μέσα εἰς τὰς τόσας φροντίδας των διὰ τὴν ἀγοράν τῶν δώρων τοῦ νέου ἔτους, σκέπτονται καὶ τὴν ἀφιξιν τοῦ θιάσου Μαίτερλιγκ, ὅστις ἀναμένεται διὰ τρεῖς παραστάσεις εἰς τὸ Βασιλικὸν Θέατρον.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὁ διάσημος ποιητὴς μετὰ τῆς συζύγου του καὶ τοῦ θιάσου του θὰ ἐμφανισθῇ μετὰ 10 ἡμέρας εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀλλ' ἐπειδὴ πλεῖστοι ἔχουν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ τὸν θαυμάσουν καὶ νὰ τὸν χειροκροτήσουν, συνεδόσαν τὰ πρωτοχρονιάτικα δῶρά των μὲ τὴν ἀγορὰν εἰσιτηρίων παρὰ τοῦ κ. Βούρου.

Καὶ ὄντως δὲν εἶνε μικρὸν τὸ δῶρον νὰ προσφέρῃ κανεὶς εἰσιτήριο διὰ τὰς παραστάσεις τοῦ θιάσου Μαίτερλιγκ, ὅστις θὰ συγκινήσῃ τὰς Ἀθήνας μὲ τὴν «Μπέναν Βάνναν» του, τὴν ὁποίαν ὑποδύεται τόσον ἀριστοτεχνικῶς ἡ κυρία Γεωργία-Λεμπλὰν-Μαίτερλιγκ.

ΑΙ ΠΑΠΗΜΥΡΑΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Μὲ τὰς βροχὰς, αἵτινες ἐνέσκηψαν ἐν Ἑλλάδι, αἱ πλήμμυραι εὑρίσκονται εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Ἀπὸ τὴν Θεσσαλίαν, τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα, τὴν Πελοπόννησον πλεῖστα τηλεγραφήματα καταφθάνουν, κατὰ τὰ ὁποῖα ὁλόκληροι ἐπαρχίαι διατελοῦν ὑπὸ τὸ ὕγρὸν στοιχεῖον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὅμως ἐπιπλέουν πάντοτε αἱ διάφοροι Ἀρχαί.

Τὰ τηλεγραφήματα δὲ ταῦτα εἶνε ἐξέχοις διασκεδαστικὰ εἰς τὰς περιγραφάς των καὶ ἀποδεικνύουν εἰς πολλὰ σημεῖα, ὅτι αἱ πλειοτέραι Ἀρχαὶ τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους εἶνε λίαν μορφωμέναι γεωγραφικῶς, ἀφοῦ ἀνακαλοῦν διὰ τὴν Λεβαδείαν, ὅτι ἡ Μπότσα ἐξεχείλισε καὶ παρέσυρε πλεῖστα χωρὶς ἀπέχοντα τοῦ μικροῦ τούτου ρυακίου περὶ τὰς πέντε ὥρας.

Εἰς τὴν Θεσσαλίαν σχεδὸν συνέβη ὄχι τὸ αὐτὸ, ἀλλὰ κάτι τι ἐπίσης διασκεδαστικὸν μὲ τὸν Πηνειὸν ποταμὸν, ὅστις ἐκχειλίσας ἐπέφερε μεγάλας ζημίας, ἀλλὰ καὶ ὅτι αἱ ζῆμίαι πάλιν δὲν θαείνε μεγάλαι, διότι αἱ Ἀρχαὶ ἔλαβον **σύντονα μέτρα**, τὰ ὁποῖα ἀγνοοῦμεν ἂν εἶνε ἀναγκαστικὰ καὶ συντηρητικά.

Ἐπειδὴ ὅμως δὲν ὀφείλομεν καὶ νὰ ἐπεμβαίνωμεν εἰς ἀλλότρια καθήκοντα ἐν τούτοις νομίζομεν, ὅτι μᾶς ἐπιβάλλεται νὰ παρατηρήσωμεν εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς ἀρχὰς τῶν διαφόρων πόλεων τῆς Ἑλλάδος ἐν καιρῷ πλημμύρας νὰ φροντίζουν καὶ καταποντίζωνται μετὰ τῶν λοιπῶν συγκατοίκων των καὶ μὴ ἐπιπλέουν αὐτῶν, ὄχι δι' ἄλλον τινὰ λόγον, ἀλλ' ἁπλῶς ὅπως μᾶς ἀπαλλάττουν ἑκάστοτε τῶν τηλεγραφημάτων των, τὰ ὁποῖα μολονότι εἶνε διασκεδαστικὰ εἶνε συγχρόνως καὶ ἀνησυχητικὰ διὰ πολλοὺς, οἵτινες κατοικοῦν τὰς Ἀθήνας ἐπαρχιώτας!

Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΤΩΝ ΑΘΥΡΜΑΤΩΝ

Μία βιομηχανία, τὴν ὁποίαν ποτὲ κανεὶς Ἕλλην δὲν ἐσκέφθη οὔτε κἂν νὰ ἀναρξῃ, ἀλλ' ἡ ὁποία ὅμως ἀπὸ τοὺς πρακτικωτάτους Γερμανοὺς ἐθεωρήθη κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς εἰρήνης μετὰ τὸν γαλλογερμανικὸν πόλεμον τοῦ 1870 ὡς ἱκανὴ ν' ἀποτελέσῃ ἕνα ὅρον αὐτῆς καὶ νὰ ζητήσουν νὰ εἰσάγωνται τὰ προϊόντα αὐτῆς ἐκ Γερμανίας ἀτελῆ ἐν Γαλλίᾳ, ἡ βιομηχανία τῶν ἀθυρμάτων, ἤρχισεν εὐτυχῶς καὶ ἐδῶ νὰ προάγεται.

Τὰ παιγνιδάκια αὐτὰ, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὴν χαρὰν τοῦ μικροῦ κόσμου, ὁ ὁποῖος ἀπὸ μῆνας πρὶν παραμονεύει τὰς ἑορτὰς τοῦ Ἁγίου Βασιλείου διὰ νὰ προμηθευθῇ ἕνα ἀλογάκι ὡραῖον, μίαν ροκάναν, ἕνα τύμπανον, ἕνα σπαθὶ τὰ μικρὰ αὐτὰ ἀθύρματα εἶνε ὁπωσδήποτε μία βιομηχανία, ἡ ὁποία προαγαγομένη καὶ ἐπιχειρουμένη ἀπὸ τεχνίτας εἰδικοὺς δύναται ν' ἀποτελέσῃ προσοδοφόρον ἐμπορικὸν παράγοντα. Γ. ὁ ὡς δὲν ἐνοοῦμεν τὰ βαρύτιμα καὶ λεπτότατα ἀθύρματα, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦν καὶ εἰδικὰ ἐργοστάσια καὶ μηχανικοὺς ἀκόμη ἐπιστήμονας, ἀλλ' αὐτὰ τὰ ἁπλᾶ δύνανται νὰ βελτιωθῶσιν ἀκόμη ἐνταῦθα καὶ ὅπως τόσαι ἄλλαι ἐγχώριαι βιομηχανίαι προήχθησαν νὰ προαχθῇ καὶ αὐτὴ καὶ νὰ λάβῃ τὴν πρέπουσαν θέσιν της καὶ εἰς αὐτὸ τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον.

Μία καλὴ θέλησις μόνον καὶ δραστηριότης χρειάζεται καὶ οἱ σημερινοὶ χάρτινοι καραγκιόζηδες καὶ λοιπὰ χονδροκαμωμένα παιγνίδια δύνανται νὰ τεθοῦν ἀντιμέτωπα πρὸς τὰ εἰσαγόμενα εὐρωπαϊκά.

Ο ΣΥΛΒΑΙΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

Κατ' ἰδιωτικὰς πληροφορίας, ὁ διάσημος τραγῳδὸς τοῦ Γαλλικοῦ Θεάτρου Συλβαὶν, ὅστις τελευταίως μετὰ τοῦ θιάσου του ἔδωκεν ἀπὸ τοῦ Θεάτρου τοῦ παρισινοῦ Ὠδείου τὴν «Ἰφιγένειαν» τοῦ Μωρεας, ἀφικνεῖται εἰς τὰς Ἀθήνας.

Τπὸ τὸν ἀττικὸν οὐρανὸν ἡ λυγερὰ κόρη τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἥτις ἐνέπνευσε τὸν Εὐριπίδην, τὸν Γκαῖτε, τὸν Γλοὺκ καὶ τὸν Ὀλύμπιον ποιητὴ, τὸν «Στροφῶν», θὰ εὕρῃ ὅλην τὴν τρυφερὸν συμπάθειαν, ἥτις ἀρμόζει διὰ τῆς κ. Συλβαὶν καὶ οἱ ὡραῖοι στίχοι τοὺς ὁποίους ἔλαξευσαν ὁ ποιητὴς θὰ κατακλήσουν τὰ ὦτα τῶν Ἀθηναίων καὶ ἀτθίδων, αἵτινες ἀπὸ μακρὰν τοσάκις τὸν ἐχειροκρότησαν ἀποστηθίζουσαι τὰ πλήρη αἰσθήματος ποιήματά